

Met gelijkgezinde christenen per caravan Europa in

Op de Pont d'Espagne in de Pyreneeën. beeld fam. den Hartogh

Saampjes op pad gaan met de caravan? Kees en Janny den Hartogh trekken er graag op uit met de Christelijke Caravan Club. „Tijdens die reizen ontstaan er vriendschappen, over kerkmuren heen.”

Avond aan avond zat Kees den Hartogh (73) uit Bodegraven achter de pc. Hij bekeek campings, zocht toeristische informatie over natuurgebieden en steden en overlegde met Janny. Na weken noeste vlijt mocht het resultaat er zijn: een tot in de puntjes georganiseerde reis door de Franse en Spaanse Pyreneeën, te maken in de zomer van 2016. Door leden van de Christelijke Caravan Club, de CCC, welteverstaan.

„Kees heeft een neus voor bijzondere uitstapjes”, aldus Janny (71). „Hij zoekt én vindt elk jaar wel weer een bezienswaardigheid of een rondleiding waar onze reisgenoten nog nooit van hebben gehoord.”

In 2016 organiseerde de gepensioneerde kaashandelaar een fietsexcursie door San-Sebastian. Ook nam hij het gezelschap mee met de tandradbaan naar de top van de berg La Rhune die fraaie vergezichten biedt op Frankrijk, Spanje en de Atlantische Oceaan. Het hoogtepunt moest toen nog komen: een rondrit in een oude mijnwerkerstrein, hoog door de Pyreneeën, en alleen

bereikbaar met een kabelbaan vanuit het ski-oord Artouste. „Laat het anders even zien”, dringt Janny aan.

Videobeelden tonen een gele trein, zachtjes heen en weer schommelend op de rails. Rechts het massieve hooggebergte, links gapende afgronden. Een deel van de oudere reizigers houdt duidelijk de adem in.

Zelfde principes

Al toen hun jongste dochter nog thuis woonde, informeerde het paar, dat behoort tot de hervormde gemeente van Bodegraven, al eens naar het lidmaatschap van de CCC. Hij: „Ik zat wat te bladeren in de Kampeer & Caravan Kampioen van de ANWB toen ik een artikeltje over hen tegenkwam. Ik dacht: Erop uitgaan met gelijkgezinden, met mensen met dezelfde principes, dat kon weleens wat zijn.”

Een toenmalig bestuurslid adviseerde nog even te wachten tot alle kinderen waren uitgevlogen. Vijf jaar later, in 2005, sloten de Den Hartoghs zich bij de vereniging aan. Twee jaar later stelden ze zich al beschikbaar als coördinator; een functie voor leden die namens de CCC reizen leiden en daarvoor campings, bustochten, excursies en gidsen vastleggen en contracteren. De tocht door de Pyreneeën van 2016 was de achtste reis die het paar, samen met de familie Hemssems uit Mussel, had uitgezet. Eerdere vakanties gingen naar Frankrijk, Oostenrijk, Zwitserland, Italië, Hongarije, Kroatië en Spanje.

Jaarlijks organiseert de CCC tevens een voor- en najaarskamp in Nederland voor het verstevigen van de onderlinge contacten en het kennismaken met nieuwe leden. Op het najaarskamp worden steevast de reizen voor het komende jaar gepresenteerd. „Tijdens die reizen leer je elkaar steeds beter kennen en ontstaan er vriendschappen. Ook op geestelijk gebied, over kerkmuren heen”, aldus Janny.

Hij: „De eerste reis die we meemaakten werd geleid door een baptist uit Stadskanaal. Elke avond sloot hij zijn reisbespreking af met een kort gebed om Gods bescherming. Op mij maakte het zo veel indruk dat ik die gewoonte als reisleider meteen heb voortgezet.”

Om niet te vervallen in allerlei haarkloverijen is er een CCC-reglement. Zo is er één psalmen- en gezangenbundel: de bundel van Johannes de Heer. Tijdens de reizen overdenken de deelnemers elke zondagmorgen een preek. Voor de zondagavond wordt er een zangdienst georganiseerd.

Vers bloed

Over het voortbestaan van de caravanclub is Den Hartogh hoopvol gestemd. „Natuurlijk, de oudgedienden vallen weg en doordat mensen langer moeten werken, stromen ze op steeds

hogere leeftijd binnen. Vers bloed is dus welkom en daarom”, zo verklapt hij met pretoogjes, „geven we ook dit interview.”

Zij: „Kees bedoelt dat we erop hopen dat veel 55-plus-caravanliefhebbers uit de gereformeerde en evangelische gezindte te zijner tijd lid willen worden. Het is waardevol dat een club als de onze er in deze tijd van verkoeling op kerkelijk en maatschappelijk terrein mag zijn. Daarom zou ik willen zeggen: Sluit u aan!”